

DETEKTIV SEDLINA - 15.

Neděle, 17 květen 2020

Alfréd Chlopina netušil, že když zakopával bednu s fotografiemi, někdo ho páťec jenom sledoval. Někdo, kdo byl zatím na svobodě, ale komu hrozí trest za vydání. Damián Petáek. Á-kal si, že pomoct policii nemusí být v jeho situaci na úkodu. A tak páťjel podat sváctv, že vidí Chlopina něco zakopávat na zahradě. Tráanováj ihned zmobilizovala všechny sly.

Žij vím to á-kala, obrátila se v-t, zoslavná na Sedlina, že žežkoneň toho grázla dostaneme.

Sedlina však její entusiasmus mřnil: žežJeitě jsme nepáťeskoili. Pokud schoval vražednou zbraň, pak ho májme, ale mohl schovat i něco jiného.

ŽA co asi? Snad veeťmi, co mu nechutnala, neodpustila si ironii Tráanováj.

Sedlina tedy ml.

Měli s sebou psy, a řizem se Chlopina zahrada stala páťedm, tem zájmu, která by policistěm záviděli mnohá archeologové.

ŽTady něco je, ozvalo se něhle.

Zraky všech se upřaly k jakosi dáťevně bedně.

Tráanováj těm neděchala. Váťila, že těmto je páťpad koneň vyťen.

Odklopila vřko, a vzala do ruky fotografie. ŽVražedněj zbraň sice neně, pronesla poněkud zklamaně, žežale poděvejte se na toto, a podala Sedlinovi sněmek zvrážně Moniky Barejové.

Chlopina byl znovu zatěen, a opřt popřal, že by vraždil.

ŽÁ el jsem fotit. Kdybych narazil na něco záj-mavého. A ona tam ležela, no.

ŽA to ti, ty parchante, májme vřťit? neudřela se Tráanováj.

ŽVáťte si, emu chcete, stěhl se do sebe Chlopina.

ŽNemyslěm si, že tohle bude jako dákaz staťitě, vyjědťil svě pochybnosti Sedlina. ŽBude opakovat, že ji našel mrtvou, a pouze ji vyfotil.

â€žNeohlásil trestní ½ Ä•in.â€œ

â€žTo jstá â€“ ale mezi tã-m a vraã¼dou je docela rozdã-l, á¼e?â€œ, sarkasticky se uã¼klã-bl Sedlina.

â€žVy mu tedy vã¼ã-te?â€œ

â€žNemyslã-m si, á¼e je vrahem â€“ to je celã©.â€œ

â€žTentokrãjt ho tu trochu podusã-meâ€œ, Truã¼anovã© zajiskã¼milo v oã¼ã-ch.

Sedlina jenom pokã¼val hlavou. â€žJo, to mã¼ã-me. Tã-m se asi nic nezkazã-.â€œ

Sedlina s Truã¼anovou probã-rali, jak nalã-ã-it na Koã¼ã-ka past.

â€žTa Kreã¼atovã¼ ho vylã¼kã¼ â€“ a my si musã-me urã¼it, kam. Nã¼kam, kde se mã¼ã-me skrã¼t v blã-zkã¼m okolã-, abychom mohli vã¼as zasã¼hnout. Bude tã¼eba vytipovat mã-sto.â€œ

â€žV jejã-m bytã¼?â€œ

â€žTam to prã¼vã¼ nepã¼jde. Nenã-, kam se schovat. Budeme to muset risknout nã¼kde venku.â€œ

Sedlina si prochã¼zel detaily rã¼znã¼ch mã-st.

â€žCo tohle?â€œ â€“ ukã¼zalã¼ ipkou myã¼i na mã-sto na mapã¼ na monitoru.

â€žTo je ta starã¼ cihelna?â€œ

Sedlina pã¼mikã¼vl. â€žKolem je les a kã¼oviny. Vevnitã¼ se naã¼i lidi mã¼ã¼ou rovã¼ã¼ skrã¼t. Bude mã-t u sebe vysã-laã¼ku. Nejlepã¼ã¼ bude, kdyã¼ se s nã-m sejde tady u tã¼ polorozpadlã¼ zdi.â€œ Sedlina naã¼el fotografii zmã-nã¼ budovy i zã-dky v pozadã-.

â€žDobã¼me, to by siã¼loâ€œ, souhlasila Truã¼anovã¼.

â€žKrom toho budu chtã¼t, aby dva naã¼i lidi hlã-dali okolã- jejã-ho bytu â€“ a jeden ji sledoval na kaã¼dã¼m kroku. Samozã¼ejmã¼ ne okatã¼. Pokud Koã¼ã-k vraã¼dil â€“ a zdã¼ se, á¼e minimã¼lnã¼ jednou ano, nezastavã¼ se pã¼ed niã¼m. Kreã¼atovã¼ ho zaã¼ne vydã¼rat â€“ domluvã¼ si s nã-m schã¼zku â€“ ale on moã¼nã¼ nebude chtã¼tã¼ekat. Mã¼ã¼e ji zkusit pã¼epadnout v jejã-m bytã¼.â€œ

Truã¼anovã¼ pã¼mikã¼vla.

Jindã¼mã¼ka Kreã¼atovã¼ vymã¼kala na mobilu nã¼sledujã¼-cã¼-zprã¼vu: â€žVã¼m, co jsi udã¼lal. K. miã¼ekla vã¼echno. I o tvã¼ dceã¼mi. Chci sto tã¼ã¼ a budeã¼ mã-t klid.â€œ

Stanovila den,ã¼as na pã¼itou hodinu rannã- a mã-sto â€“ u bã¼valã¼ cihelny.

Blik. Zprã¼va odeslã¼na.

Poã¼ã-tala minuty a vyfukovala cigaretovã¼ kouã¼m.

Byloã¼ jasnã¼, á¼e jednã¼ s vrahem, kterã¼ nebude

vÁ;hat udeÁ™it znovu.

Policie jÁ- slÁ-bila ochranu â€“ tak jistÁ. Ale kde má; zaruÁ•eno, Á¾e se to nezvrtne? UvÁ›domila si, jak moc chce Á¾Á-t. AÁ¾ ji to samotnou pÁ™ekvapilo.

SouÁ•asnÁ› chce, aby ten hajzl zaplatil. V jeho vÁ›ku uÁ¾ by mohl bÁ½t trest doÁ¾ivotÁ-m. Pro KvÁ›tu to udÁ›lÁ; j. RÁ;da. AspoÁ^ si nebude pÁ™ipadat jako takovÁ; svinÁ›.

Display na jejÁ-m mobilu se nÁ;hle rozsvÁ-til.

â€žDobÁ™e, budu tam.â€œ

PÁ™ijde jÁ- to zlovÁ›stnÁ› struÁ•nÁ©. TuÁ;Á- boudu? RadÁ›ji nechce myslet na to, co se mu honÁ- hlavou.

MojmÁ-r KoÁ^aÁ™Á-k nevÁ-, kudy kam. PoldovÁ© uÁ¾ to vÁ›dÁ-. A ta mrcha KreÁ;atovÁ; ho má; v hrsti. Mohla se spojit s poldama?

Ne, ta bude na prachy, uklidÁ^uje se. Ta esemeska to pÁ™ece potvrzuje. Chce se sejÁ-t. DÁ; jÁ- sto litrÁ^- â€“ a ona bude chtÁ-t dalÁ;Á-. Ne â€“ to musÁ- utnout. Ale co kdyÁ¾ je to na nÁ›j naaranÁ¾ovanÁ©?

NedokÁ;Á¾e se soustÁ™edit. Sakra, zakleje pro sebe. MusÁ- to vymyslet jinak. UmlÁ•Á- ji dÁ™Á-ve.

Omrkne si, jak by se k nÁ- nejlÁ©pe dostal.

NynÁ-

se dostÁ;vÁ; ke zpÁ-sobu provedenÁ-. Tamten nÁ-Á¾ zahodil, vezme si jinÁ½. Ale byl by rÁ;d, kdyby se to tentokrÁ›t obeÁ;ilo bez krve. Vezme si Á©tlÁ½ kabel â€“ ten jÁ- omotÁ; kolem krku. MusÁ- ji pÁ™ekvapit â€“ a sÁ-lu má;.

Hlava mu div nepraskne. A co bude potom? Zase se vÁ;echno vrÁ;itÁ- do starÁ½ch kolejÁ-? MÁ; ohromnÁ½ strach, Á¾e uÁ¾ to nebude moÁ¾nÁ©.

Á¾ se mu to totiÁ¾ lÁ-bÁ- nebo ne, vzruÁ;ilo ho to â€“ a svÁ½m zpÁ-sobem se mu to zalÁ-bilo. Nebude má-t nutkÁ;nÁ- vraÁ¾dit znovu a znovu? A jak dlouho mu to asi má-Á¾e vydrÁ¾et?

A jak dlouho má-Á¾e vydrÁ¾et ten vumÁ›lkovanÁ½ Á¾ivot s tou svou dÁ-rou? Ne, on uÁ¾ na vÁ½bÁ›r nemÁ;. Na to uÁ¾ nechal povÁ›stnÁ½ Rubicon daleko za svÁ½mi zÁ;idy.

MarkÁ©ta BroÁ¾anovÁ; celou noc nespala. Á©EÁ;st jÁ- probreÁ•ela, Á•Á;st propÁ™emÁ½Á;lela. K Á•emu takovejhle Á¾ivot vlastnÁ› je?

Osprchovala se, oblÁ©kla, nalÁ-Á•ila. JeÁ;itÁ› si nesmÁ- zapomenout s sebou vzÁ-t nÁ-Á¾. UÁ¾ je jÁ- vÁ;echno jedno. SoustÁ™edÁ- se na to jedinÁ©, co jÁ- jeÁ;itÁ› dÁ;vÁ; nÁ›jakÁ½ smysl.

Do ruky vezme igelitovÁ½ pytlÁ-k s dÁ;mskÁ½mi vlasy. RyÁ;avÁ½mi. UsmÁ›je se. Tohle je jejÁ- majstrÁ;tyk. VÁ;je si dÁ; peÁ•livÁ› do kabelky a papÁ-rovÁ½m kapesnÁ-kem si usuÁ;Á- zarudlÁ© oÁ•i. JiÁ¾ neplÁ;Á•e.

SnaÁ¾Á- se to znovu celÁ© probrat bod po bodu.

Veźme do ruky mobilnÁ- telefon a vytoÁ•Á- jedno Á•Á-slo.

Ctibor

HavrÁnek je nervÁznÁ-. Zkontroluje na mobilu Áas. Snad to stihne. VÁ-, Á¼e by nemÁl â€“ ale neumÁ- si pomoct. HlavnÁ, aby ho nikdo nevidÁl.

Je rozrÁitÁ½, ani nevnÁ-mÁj, co mu Tereza Á™Á-kÁj.

Jenom houkne nÁco v tom smyslu, Á¼e dnes se zdrÁ¼Á- a dorazÁ- pozdÁji.

â€ŽTaky nÁco mÁmâ€œ, zaÁjvotiÁ™Á- Tereza. â€ŽPak bychom mohli skoÁit jeÁjtÁ veÁer zapaÁ™it, co Á™Á-kÁjÁj?â€œ

Ctiborovi se sice vÁbec nechce â€“ ale svou nechuÁ potlaÁÁ-. â€ŽJasnÁ, dobrej nÁjpadâ€œ, pokusÁ- se o Á°smÁv. Nejde mu to, je kÁ™eÁovitÁ½. Nervozita z nÁho pÁ™Á-mo ÁiÁjÁ-.

PolÁ-bÁ- Terezu a uÁ¼ je pryÁ. CelkovÁ mu je nÁjak nevolno.

Jan

KlecÁ-rek je zoufalÁ½. Bez matky, ponechÁjn sÁjm sobÁ. MusÁ- Á™eÁjít, jak si vydÁlÁj aspoÁ na nÁjem a jÁ-dlo. ZaÁal pracovat v jednom skladu. HrubÁj manuÁlnÁ-prÁice â€“ domÁ pÁ™ichÁjzÁ- naprosto vyÁjÁvenÁ½.

LidÁ© ho nenÁjvidÁ- â€“ to usmrceÁ- kocoura se stÁjle Á™eÁjÁ-. UvidÁ-, jak to dopadne. NejspÁ-Áj by se mÁl nÁkam odstÁhovat.

UvÁdomuje si, jak straÁjnÁ moc nenÁjvidÁ- Á¼enskÁ© â€“ hlavnÁ holky. NedokÁ¼ou ho ocenit, jsou povrchnÁ-. VzbuzujÁ- v nÁm agresi. UÁ¼ ho napadlo, co vÁjechno by jim udÁlal. HlavnÁ tÁ© jednÁ© â€“ tÁ© KreÁjatovÁ©.

PÁ™istihne se, jak mu po tvÁjÁ™Á-ch stÁkajÁ- slzy vzteku kombinovanÁ©ho s naprostou bezmocÁ-.

MarkÁ©ta BroÁ¼anovÁj dorazila na smluvenÁ© mÁ-sto. Bylo to opÁt v lese, vlastnÁ kousek od mÁ-sta, kde se naÁjlo tÁlo Moniky BareÁjovÁ©.

UslyÁjela nÁjakÁ½ zvuk a ohiÁ©dla se. PÁ™ichÁjzel. Srdce se jÁ- rozbuÁjilo. Radim KrnÁjvek byl tÁ©mÁÁ™ u nÁ-.

â€ŽJsem rÁjda, Á¼es pÁ™iÁjel.â€œ

Nic

jÁ- na to neodpovÁdÁl.

Podala mu pytlÁ-k s vlasy. â€ŽTady mÁjÁj ten dÁkaz.â€œ

â€ŽTakÁ¼e to udÁlal tvÁj fotr?â€œ

PÁ™ikÁ½vla. â€ŽA moje vraÁ¼da na nÁho bude takÁ© ukazovat. Sepsala jsem dopis, v nÁmÁ¼ pÁ-Áju, Á¼e jestli se mi nÁco stane, mÁ-Á¼e za to mÁj otec. Pak mi jenom musÁ-Áj ufiknout trochu vlasÁ- â€“ a nÁkam mu je dÁt. Jo â€“ poÁkejâ€œ, sÁjhla do kabelky. â€ŽTady je ten dopisâ€œ, podala mu ho. â€ŽKdyÁ¼tak poldÁ-m Á™ekneÁj, Á¼e jsem se otce bÁjla a ten dopis ti svÁÁ™ila, Á¼e ho mÁjÁj dÁt policii, kdyby se mi cokoli stalo.â€œ

Vypadala odhodlaná, ať z ní přijel strach.

„Tady máš,“ pronesla tiše a podala mu velkou kuchyňskou nůžku.

„Ten pak zahořel“ a dej pozor, ať od krve neupínáš; ten dopis.“

Radim Krnčiček opatrně sevřel ruce nože. Zdálo se však, že v nich.

„Tak chceš pomstít svou sestru, ne? Máš ho fotra zavázanou na doživotí – tak na co čekáš,“ křikla na něho Markéta. Rozepnula si blůzku a doslova se mu nastavila. „Tak dělej,“ řipitla netrpělivě a zavázala oči.

Jenže vysvobujíš rátna nepřítelů.

Zadávala se na Krnčička.

„Máš; děk, že to byl tvůj otec, vyhrkl Krnčiček, a ruka držela nůž se mu silně chvěla. „Tak ho dejme policii“ a nemusíme dlat celou tohle kolem.“

„Nemáš, to vzdáváš,“ adonila. „Všude jsi pánem, že u nás nechci být. Souhlasil jsi. Musíš to dotáhnout, srabe, z prosebného tónu páně do vzteku. „Ty máš, musíš zabít, rozumíš?““

Radimovi se naděje táhla ruka. „Já; ne-nemáš,“ ušle, vykotal ze sebe.

To ušle ho ale Markéta pevně chytla za ruku s nožem, páněstoupila k němu blá, a prudce jeho rukou hnula směrem ke svému bříchu. Vykřikla bolestí – a vzápětí – z téla vystáhla krev.

Radim ucukl, ať-máš vřel zakrvavenou ostě- z jejího těla. Markéta se bolestí- kroutila na zemi.

„Tak máš,“ dorazila, opěla.

Ale Radim zahodil nůž daleko od ní. Vzal do ruky mobil a vytočil záchranou službu.

Sedlinovi a Peckovi se přívěhl; policista, který sleduje jistou osobu. „Hm“ tak přívěhl- okolní- bytu Krejčatová – zadával se Sedlina na Pecku.

Páněpojili ho na Tručinou, která celou akci velela a která se páněstila blá k páněce.

„Asi jste máš pravdu“ to se brzy dozvěme, konstatovala táh, bez emocí- Veronika Tručinová.

„Krejčatová vyšla z domu a máš- k páněce. Náš; cíl se pustil za ní.“

â€žDobře, rozumím â€“ sledujte je â€“ a budete připraveni zasáhnout.â€œ

Bylo znát, že je Sedlina nervně zná. Asi jako rybář, kterému se právě ve vodě začal hřbat prut â€“ a on čeká, co vlastně vytáhne.

â€žPájde po něm â€œ, prohlásil potichu. â€žMá být břit dalším, aby to celkem neskončilo u Moniky Barešové.â€œ

Minuty se neskutěně vlekly.

Veronika Truhanová seděla ve voze v dostatečné vzdálenosti a čekala. V dalekohledu ji viděla jak Jindřichu Krejčovou, která se vydala na obhlídku cihelny, u ní se máj pozdět setkát s Květinovým vrahem, tak postavu v černé bundě s kapucí, která ji přestala dbát na bezpečnost â€“ a právě u útky pod mostem ji dostihla.

Truhanová dala kolegům pokyn k akci. Zrovna ve chvíli, kdy postava v kapuci vytáhla z kapsy náž.

Krejčová se otočila. â€žKdo jste?â€œ, vykřikla vyděšeně.

â€žstoánk se na ni hodlal vrhnout, když se mu začaly ozvalo: â€žPolicie, odhroťte zbraň.â€œ

Ohlédl se a koukal do naměněných hlavních.

Upustil náž na zem a zvedl ruce nahoru.

Truhanová Sedlinovi s Peckou oznámila, že vraha dopadli â€“ i s pramenem vlasů Moniky Barešové.

â€žMáme ho â€œ, konstatoval s uspokojením Sedlina.

â€žKoho? Kožka?â€œ, zeptal se Pecka.

â€žNe, ten jejtá počká. Klečrka.â€œ

â€žNo jasné â€“ ten jsemj Honza. To je fakt rodinka.â€œ

â€žTo je â€œ, souhlasil Sedlina. â€žAle nejednej se o Honzu Klečrka, ale Filipa.â€œ

Vyjetá ověně vraždy Květy Staňové nakonec dostalo nově impuls. Nějaká bezdomovec objevil zakrvavené jaty â€“ a zjistilo se, že patřá- Kožka-kovi. Policie tak upustila od riskantního tahu s volavkou a Kožka-zatkla. Konfrontovala ho s nalezenými stopami. Bylo prokázáno, že krev Staňové se nacházá na oděvu Kožka.

Ten se po vydatném zápřně- nakonec přiznal.

â€žJo, udělal jsem to. Vyděrala mě.â€œ

Sedlina si tu zhroutenou trosku před sebou přádně přehlál. Už neměl před sebou sebevědomého sportovce â€“ ale zlomeného starce bez jakékoli motivace k životu.

â€ŽP™edpokldm, e Sta™-nov věděla, že jste zneuval i svou dceru. Lenku. Mon ob.â€œ

Koa™-k na chvli zvedl hlavu. Jako by p™emlel, co vjechno chce ™-ct. Nakonec dospěl k názoru, že nyní- už je vjechno jedno.

â€ŽJo, spal jsem s ní-â€œ, odvětil, jako by zmiňoval, e jel ráno do price autobusem.

â€ŽA j se domnívám, že jste ji i zabilâ€œ, dodal Sedlina.

Vjimi si, jak to v Koa™-kov tvář™i zakubalo.

â€ŽTohle nemjte jak dokázat.â€œ

â€ŽNemm, souhlasil Sedlina â€“ ale jsem p™esvden, že jste to udlal. Platil jste j- byt. Mon vás vydrala, e vjechno pov-, co j v-m.â€œ

Zdálo se, že se Koa™-k p™enesl myšlenkami nkam jinam. Působil nep™-tomnm dojmem.

Hlavn- bylo, že se p™iznal k vrad Sta™-nov â€“ a popsal podrobnosti, kter mohl znát pouze vrah. Sedlina doufal, že za to dostane aspo patnáct let. Raději by byl, kdyby tenhle zmetek vyfasoval doživotí- â€“ ale to si od nynj-ho soudnictví- slibovat nemůže.

â€ŽJak jsi věděl, že sledovat zrovna Filipa? A jak to, že i když nemaj lidi, ti na ty sledovky kvnuli?â€œ, obrátil se Oliver na Anton-na Sedlinu.

â€ŽKdy jsem viděl u Tainy Ferencov strach, jak jsme odhalovali poměr jej-ho syna s Monikou Bareovou. Jakmile jsem p™ipustil, e Taina m motiv, musel jsem se zabývat okolností-, e m komplice. Vlastn pak už dvalo smysl jedin ™een-. Došlo mi, že z™ejm ve vězení- navázala s Filipem Klec-rkem poměr. Njak ho p™esvdla, a j- prozradí-, kam schoval vražednou zbra a pramen vlas Krnjvkov â€“ a že ho dostane ven. To ona zabila Bu™-nskou. Prost si vytipovala náhodnou ob â€“ aby Moniku u mohl zabít znovu Filip. Bylo to jednoduch â€“ a p™-mo belsk.

Vzpomněl jsem si, jak patolog viděl u druh oběti urit nesrovnalosti. Mn ran, ne tak hlubok. A u Moniky to už bylo opět podobn jako v první-m p™-pad, u Julie.

T-mhle jsem hlavn argumentoval. Jednak motivem Tainy ochránit svého syna, jej-m monm napojen-m na Filipa â€“ a určitými anomáliemi v proveden- druh vraždy. Z™ejm jsem to podal vmluvn, protože mi na to kvli.

Filip je ochoten vypovídat â€“ takže nebude problém Tainu usvdit. P™imla ho, aby zabil i Kreatovou â€“ protože viděla, že se po™id moc ometm kolem Moničiny vraždy â€“ a hlavn jej-ho Richarda.â€œ

â€ŽA kde schovával Klec-rek n a vlasy obětí-?â€œ

â€žV tã© zdi u cihelny. Kdyã¼ naã¼i lidã© sledovali Klecã-rka, vidã›li ho tam. Pod jednã-m uvolnã›nã½m kamenem si udã›lal skrã½ã¼. A nã›co jsme tam naã¼ili â€“ nelegã¼lnã- stã™elnou zbraãˆ. O tã© nã¼im doufã¼m jeã¼tã› nã›co povã-.â€œ

â€žTakã¼e jsi s Filipem nepochybil.â€œ

â€žNeã™ã-kã¼m, ã¼e mã› to netã›ã¼ã-. Ale uã¼ jsem se smã™oval s variantou, ã¼e jsem se pã™ehmã¼tl. Stã¼t se to mã-ã¼e. Filip je ale typickã½ nã¼silnã-k. ã½e ho Julie opustila, neunesl. Jeho ego bylo ranã›nã© â€“ a celã¼ jeho frustrace vyvã™ela na povrch tã-m nejobludnã›ã¼ã-m zpã-sobem. Ferencovã¼ mu nabã-dla zpã-sob, jak se dostat z lochu â€“ a on toho vyuã¼il.â€œ

Filip Klecã-rek vypadal klidnã›. Nehroutil se, nezapã-ral. Zdã¼lo se, ã¼e se smã-ã™il se skuteã-nostã-, ã¼e dohrã¼l â€“ a snad mu to i bylo jedno.

â€žPã™iznã¼vã¼te se tedy k vraã¼dã¼m Julie Krnã¼vkovã© a Moniky Bareã¼ovã©?â€œ

â€žPã™iznã¼vã¼mãœ, konstatoval lakonicky bezbarvã½m hlasem.

â€žCo nã¼m ã™eknete k vraã¼dã› Buã™ã-nskã©?â€œ

â€žTo udã›lala Tã¼ãˆa. Pã™esvã›dã¼ila mã›, abych jã™ek, kam jsem ukryl Julã¼iny vlasy a nã-ã¼.â€œ

â€žProã¼ jste jã- odstã™ihl ty vlasy?â€œ

â€žAbych ji ponã-ã¼il, abych mã›l suvenã½r, nã›co na pamã¼tku. Moã¼nã¼ taky, abych zmã¼tl policii.â€œ

â€žFerencovã¼ vã¼m ã™ekla, ã¼e mã¼te zabã-t Kreã¼atovou?â€œ

â€žNo jo. ã½e prej se moc ochomã½tã¼te kolem Richarda â€“ a ã¼e to musã- pã™estat. A ã¼e tohle je dã›snã¼ kurva â€“ a ã¼e jã- ã¼koda nebude.â€œ

â€žJak jste zabil Bareã¼ovou?â€œ

â€žVã›dã›l jsem, kam chodã- bã›hat. Dal jsem na cestu takovou figurã-nu â€“ a tu pak ukryl do rokle u silnice, kde ji vyzvedla Tã¼ãˆa.â€œ

â€žV tã© vaã¼ã- skrã½ã¼ jsme naã¼ili stã™elnou zbraãˆ. Co nã¼m k tomu ã™eknete?â€œ

â€žTu mi dala Tã¼ãˆa. Chtã›la se zbavit toho debila. Manã¼ela. Sehnala si ji â€“ ale pak jã- doã¼lo, ã¼e bude podezã™elã¼, kdyã¼ to udã›lã¼ sama. Tak jsme plã¼novali, ã¼e ho sejmu jã¼.â€œ

â€žJsem pã™esvã›dã¼enãœ, zadã-val se na Klecã-rka Sedlina, â€žã¼e vy byste ho pak brzy nã¼sledoval. Asi by se vã¼s zbavila na tã© vaã¼ã-chatã›. To vã¼m nedochã¼zelo?â€œ

Klecã-rek se na Sedlinu zadã-val prã¼zdnã½m pohledem: â€žMã¼ã¼ivot je dã¼vno na hovno. S Tã¼ãˆou jsme si aspoãˆ trochu uã¼ili. Byla snad prvã¼-, kdo pro mã› nã›co udã›lal.â€œ

â€žPã™esto jste jã- teã¼ pomã›rnã› rychle shodil.â€œ

â€žMnã› uã¼ je vã¼jechno jednoãœ, konstatoval Klecã-rek lhostejnã›. â€žProstã› to nevyã¼lo.â€œ

To Ferencov byla vbojnj. Nejprve zap-rala. Poté byla konfrontována s výpovědí- Klecrka. Asi do posledn-chvle doufala, že si zahraje na ryt-že " a že ji z toho vynechá.

ŽKdo jin než vy mohl zabít Bu-nskou? Zabila jste ji jenom proto, aby mohl Filip ven. Jak s tím m-ete -t?

ŽByla to prvot-dn- coura. Jako ta Bareov  " ale ta byla hor-. Kdybych to neudělala, Richarda by zničila. Zachránila jsem ho.

V o-ch j- blýskalo.

ŽVy si snad opravdu myslíte, že jste svého syna spasila?

ŽTaky e spasila, tvrdoň-jn na něho vyštěkla. ŽPouze jsem napravila, co jin- pokazili.

ŽA při t nápravě, jste ila přes mrtvoly.

Jenom se na něho dvala. Sedlinovi bylo z toho pohledu nevolno. -kal si, jak je rád, že tento p-pad dospěl ke svému konci. Už se j-m nebude muset zaobírat.

N,co vjak ještě bylo třeba dořešit. Stavili se s Peckou v nemocnici za Broanovou. Už se ze svého zrann- zotavuje. Neměla by mít trval následky  " tedy fyzick povahy.

Radima Krnvka ji vyslechli. Sdělil jim, že to cel vymyslila Broanov. U měli v ruce i její- dopis, v němž p-je, e m ze svého otce strach  " a že si je jist, e vrad- on.

ŽNenvidla ho, vypovídal se sklopenou hlavou Krnvek.

ŽNala si m. Spali jsme spolu. Pak mi řekla, že to její- otec urit udlal  " jako ty vraždy. e zabil i mou sestru. A Markéta furt dokola opakovala, že nechce -t. A že když ji zabiju, vysvobodím ji  " a její-ho otce zatknete. Nebyl jsem ale schopn udělat. To ona m chytla za ruku a ten n- si tam vrazila sama  " musíte mi vit, rozvzlykal se.

Když se trochu uklidnil, zeptal se: ŽAle jak to, že měla ty vlasy? Nebo ty nepatřily t Bareov?

Na tohle se právě potřebovali zeptat Broanov.

Markéta Broanov nezap-rala.

ŽJeho, prosí-m, nest-hejte, strachovala se Broanov o Krnvkv osud. ŽNedokzal by m zabít. To byl celý mj pljn. Nemám už, pro co -te  " neřekla to nijak melodramaticky. Sp-či rezignovan, unaven, jako hol fakt.

ŽTy vlasy byly Moniky Bareov.

PÁ™ikÁ½vla.

â€žJo, naÁjla jsem je v otcovÁ½ch vÁ›cech.
NechÁjval si je tam jako nÁ›jakou svÁjst. NechutnÁ©â€œ, oÁjila se.

â€žVy jste ale vÁ›dÁ›la, Á½e vÁjÁj otec nenÁ- vrah?â€œ

Jako by otÁjzku neslyÁjela.

Po chvÁ-li mlÁ•enÁ- vyhrkla: â€žPro mÁ› to vrah je.
MÁ› zabil uÁ¾ dÁjvno.â€œ

Sedlinovi

jÁ- bylo lÁ-to. MladÁj holka, kterou ovlÁjdajÁ- bÁ›si. Nebude to mÁ-t v Á¾ivotÁ›
lehkÁ©. Bude muset podstoupit psychiatrickou lÁ©Á•bu a nÁ›jakou terapii. NÁ›kdy se
rodiÁ•e na svÁ½ch dÁ›tech umÁ›jÁ- sakra podepsat, povzdychl si. TakovÁ½ uÁ¾ ale tento
svÁ›t je.

VilÁ©m BroÁ¾an pÁ™iznal, Á½e BareÁjovÁj byla pro
nÁ›ho drogou. â€žTy jejÁ- vlasy â€“ Á™ekl jsem si jÁ- o pramen â€“ a dala mi ho. Byla tak
se mnou poÁ™Ájd.â€œ Nerad to pÁ™ipouÁjtÁ›l, ale byl jÁ- umanutÁ½.

Pecka

Sedlinovi oznÁjmil svÁ›j Áºmysl od policie nadobro odejÁ-t. â€žMÁjm nabÁ-dku od HanÁ•iny
rodiny. Budu dÁ›lat v kanclu jednÁ½ bezpeÁ•nostnÁ- agentury. Budou tam vÁ›tÁjÁ-
prachy a vÁ-c Á•asu.â€œ

AntonÁ-n Sedlina se na Olivera zadÁ-val

zvlÁjÁjtnÁ-m pohledem. Vzdychl si. â€žBudeÁj mi chybÁ›t, Olivere â€“ ale co nadÁ›lÁjm. Byl
jsi dobrej parÁ¾Ájk.â€œ

Oliver se zazubil. â€žA ty dobrej ÁjÁ©f. VÁjichni

si mysleli, Á½e tu vraÁ¾dÁ- nÁ›jakej sÁ©riovej vrah â€“ a ty jsi rozlouskl, Á½e Ájlo o
nÁ›co ÁºplnÁ› jinÁ½ho â€“ a Á½e vrazi byli dva. To prostÁ› klobouk dolÁ›. A moc dÁ›kuju,
Á½es mÁ› vÁ¾dycky podrÁ¾el.â€œ

â€žHlavnÁ› pozor na Á¾enskÁ½, Olivere, ty tÁ› jinak
zniÁ•ej.â€œ

Oliver se smutnÁ› usmÁjil. â€žTo je se mnou tÁ›Á¾kÁ½,
mno. Ale tady budu pod dozorem â€“ budu si muset dÁjvat velkÁ½ho majzlaâ€œ, pronesl
Oliver zkrouÁjenÁ›.

â€žCo Hanka, jak snÁjÁjÁ- tÁ›hotenstvÁ-?â€œ

â€žObÁ•as vyÁjiluje â€“ ale jo, dobrÁ½â€œ, mÁjchl rukou
Oliver.

â€žA zvu tÁ› na rozluÁ•kovej veÁ•Á-rek za mÁ›sÁ-c.â€œ

â€žRÁjd pÁ™ijduâ€œ, houkl na Olivera Sedlina.

MyÁjlenkami

ale jÁ¾ byl nÁ›kde zcela jinde. PÁ™emÁ-tal, kam se tato spoleÁ•nost vÁ›bec mÁ-Á½e
hnout. Oliver pomÁ›rnÁ› dost pije. A nenÁ- sÁjm. Tuhle poslouchal profesora
MiovskÁ©ho, jakÁ½ Á½e je alkohol v Á©EeskÁ© republice problÁ©m. PÁ™Á-mo kolosÁjlnÁ-.
ZÁjvislost lidÁ- na nÁ›m je znaÁ•nÁj â€“ a tito lidÁ© majÁ- dÁ›ti, chodÁ- volit, jsou
drÁ¾iteli stÁ™elnÁ½ch zbranÁ-. Pak je tu drogovÁj zÁjvislost â€“ a zÁjvislost na lÁ©cÁ-ch,
zejmÁ©na psychofarmakÁjch. Sedlina se neubrÁjnil, aby nepomysliil na MarkÁ©tu
BroÁ¾anovou.

KdyÁ¾ pÁ™ipoÁ•te fakt, Á½e ze Ájkol vychÁjzejÁ-
prÁjzdnÁ© schrÁjinky bez nÁjzoru, opÁ›t propadÁj silnÁ©mu pocitu zmaru
s beznadÁ›jÁ-.

Jak má maj- vlastná mlad- lid vyhlá-dky. Ten kařpar Kraus v televizi veĎejnĎ, pronĎĎĎ, Ďe byt je vlastná luxusná- zboĎĎĎ-, na nĎĎĎ zdaleka vĎichni nedosĎjhnou Ďe“ a Ďe to je normĎĎlnĎ-. A Ďe prĎivo dĎstojnĎ bydleť je zvrĎĎcenost. Sedlinovi vĎjak spĎĎĎje zvrĎĎcenĎ pĎĎipadĎ, kdyĎĎ vĎtĎĎina mladĎĎch lidĎ- za chvĎli ani nedosĎjhnou na hypotĎĎku Ďe“ a nĎĎĎĎ byt jim bude na hony vzdĎĎlen. To samĎĎ bude platit o automobilech. PoĎĎĎ se totiĎĎ zpĎĎĎ-sĎĎujĎ- emisnĎ- normy a ceny novĎĎch aut rostou. Tohle opravdu nenĎ- prostĎĎedĎ- pĎĎĎ-znivĎĎ pro zaklĎĎĎ- rodiny. NavĎc ta nejistota z mezinĎĎrodnĎ-ho dĎĎnĎ-, kdy svĎĎtovĎĎ vĎĎlka mĎĎĎe vypuknout doslova kdykoli. Ne, Sedlina si nepĎĎĎje jako starĎĎĎ zapĎĎĎĎĎ ĎĎkarohlĎĎ-d. Jenom holt nestrĎĎĎ hlavu do pĎĎ-sku.

Ze vĎĎeho je mu tak nĎĎĎ jak trpko, nevolno, smutno.

TaĎĎĎina FerencovĎĎ mĎĎĎla jĎĎ-t za mĎĎĎĎĎe nejmĎĎĎ na pĎĎĎdvacet let. Nakonec vĎĎĎ odsouzena nebyla. NĎĎĎ se jĎĎ- do vĎĎzenĎ- podaĎĎĎilo propaĎĎovat kapsli s prudkĎĎĎm jedem Ďe“ a tĎĎ-m tato ambiciĎĎznĎ- prĎĎĎniĎĎka svou ĎĎĎivotnĎ- pouĎĎ ukonĎĎila.

Sice se vyĎĎjetĎĎoval, jak je moĎĎĎnĎĎ, Ďe se dostala k jedu Ďe“ ale nic zĎĎĎsadnĎ-ho kromĎĎ propuĎĎitĎĎnĎ- nĎĎĎĎĎho chudĎĎĎka, jenĎĎĎ se dostal do pozice obĎĎtnĎ-ho berĎĎĎka, se nestalo. Sedlina si byl jist, Ďe v tom vĎĎem bude mĎĎ-t prsty Ď tefan Ruhal Ďe“ ale nemĎĎĎ, jak to dokĎĎĎ. Nemohl potĎĎĎbovat, aby tchynĎĎ jeho dcery byla stĎĎĎle dokola vlĎĎĎena bulvĎĎrem jako vraĎĎĎednice. To samĎĎ si ovĎĎem urĎĎĎitĎĎ nepĎĎĎĎla ani TaĎĎĎina. Je moĎĎĎnĎĎ, Ďe Ruhala o jed poĎĎĎĎdala Ďe“ a spĎĎĎchala skuteĎĎnĎĎ sebevraĎĎĎdu. TakĎĎ ale neĎĎĎlo vylouĎĎit, Ďe se Ruhal postaral, aby to tak vypadalo.

Ctibor HavrĎĎnek si oddechl, Ďe uĎĎ ho nikdo nebude spojovat s tĎĎmi mordy. Otrnulo mu Ďe“ a tak ho napadlo, Ďe Terezu uĎĎ vlastnĎĎ nepotĎĎĎebuje. Zrovna, kdyĎĎ se jĎĎ- to chystal oznĎĎĎmit, ho vĎĎĎ pĎĎĎedstihla a s ĎĎsmĎĎvem na rtech mu oznĎĎĎmila ĎeĎzradostnou novinuĎe, Ďe z nich budou rodiĎĎe. Ctibor jenom naprĎĎĎzdnĎ polkl Ďe“ a uvĎĎĎomil si, Ďe pokud se chce jistĎĎm lidem zavdĎĎĎit a spĎĎĎĎhat, Ďe ho nechajĎĎ- dĎĎlat kariĎĎru, nemĎĎĎĎe tĎĎĎhotnou partnerku poslat k vodĎĎ. ZvlĎĎĎitĎĎ, kdyĎĎ se ta partnerka skvĎĎĎle ideologicky osvĎĎĎĎila.

MĎĎsto rozchodu se tak zaĎĎĎala chystat svatba.

Svatby se doĎĎĎkala i JindĎĎĎĎĎka KreĎĎĎĎĎ. DoĎĎĎlo jĎĎ-, Ďe by se mĎĎĎla nĎĎĎĎĎ finanĎĎnĎĎ zajistit Ďe“ a Ďe jejĎĎ- dosavadnĎĎ- zpĎĎĎsob obĎĎĎĎivý je vysoce rizikovĎĎĎ.

VilĎĎĎm BroĎĎĎan byl ideĎĎĎlnĎ- cĎĎ-l. Omotala si ho kolem prstu Ďe“ a po jistĎĎ strĎĎĎnce ho naprosto uspokojila. PodobnĎĎ jako Tereza se postarala, aby pravidelnĎĎ se opakujĎĎ-cĎĎ- menstruaĎĎnĎĎ- cyklus byl na pĎĎĎr mĎĎĎsĎĎ-cĎĎ- pĎĎĎĎĎĎen.

ChudĎĎĎk MarkĎĎĎta Ďe“ pomyslnĎĎ si Sedlina. NejenĎĎĎe dostala macechu Ďe“ ale jeĎĎĎĎ zĎĎ-skĎĎĎ sourozence, k nĎĎĎmuĎĎĎ asi dvakrĎĎĎit vĎĎĎeiĎĎĎ pouto mĎĎ-t nebude.

Filip KlecĎĎrek dostal za vraĎĎĎdu Moniky BareĎĎĎovĎĎĎ a pokus o vraĎĎĎdu JindĎĎĎĎĎky KreĎĎĎĎĎ jedenadvacetiletĎĎĎ trest. Ani se neodvolĎĎĎval. ZdĎĎĎlo se, Ďe je mu uĎĎĎ ĎĎplnĎĎ vĎĎĎĎchno jedno.

Eva HolatovĎĎĎ dostala za pokus o vraĎĎĎdu osm let natvrdo. Odvolala se.

Jana Klecárka i Alfréda Chlopinu považoval
Sedlina za násobaný bomby. Jan Klecár se odstěhoval, zato Chlopina zůstal
tam, kde to znal.

Radim
Krnáček nakonec odsouzen nebyl – zato začal docházet na terapii. Podobně jako
Markéta. Ti dva navázali takový podivný vztah, kdy nevěděli, zda spolu chodí – ale
nedokázali se rozejít. Tak v jejich pádu byl osud natolik
zlomyslný, že Markéta pádla do jiného stavu. Dokonce čekala dvojčata.

Mojmír Kořáček šel sedět na osmnáct let.
Vraždy dcery se mu bohužel prokázal nepodařilo. I tak pádijal rozsudek jako
jistou formu doživotí.

Hana Kořáková se nechala rozvést – a po ase
se opět vdala za o deset let mladšího prodávče v knihkupectví.

Dalším dětem tějili krizi také u
Ferencových. Richardova manželka měla svému choti tentokrát porodit syna.

Dalibor Ferenc se ze smrti své manželky
oklepal poměrně rychle. Dělal stědal své sexuální partnerky jako na běžáckém pájsu
– a těekl si, že znovu se jí ženit nehodl.

Sedlinovi bylo celkově ze všeho toho
pokrytectví – a z nánosů páťky a falše vyloženě zle. Tento pocit byl
umocněn vyhoštěním Notre-Dame, a to v ase pámedvelikonošním. Evropa, je
nená – schopná uchránit své historické a kulturní klenoty a symboly, jednoduše
nená – schopná páte. Ne v soušasném uspořádání – a za stávkáckého
politického kursu.

Sedlinovi na mysli opět vytanulo slovo
žníprava. Ano, ta by byla zapotřebí – jenže, jak má vypadat? O nájprvu páce
usilovala i Tašná Ferencová – a jak to dopadlo? Že jí pámes mrtvoly – a co
vlastně zachránila? Tak jistě, manželství – jejího syna nadále trvá, to ano – ale
za jakou cenu? A jaká bude má – život jeho dalšího potomka?

Sedlinovi pájlo, že tyto otázky si snad ani
nikdo neklade. Protože kdyby si je někdo kladl, musel by své vypadat
diametrálně jinak. Jenže na takovou změnu zatím rozhodně nic neukazovalo.
MAREK EZANKA